

Signos del tiempo ...y un continuo girar

El primer hombre se encontró ante un mundo que daba vueltas. Se enfrentó con él y luchó para conseguir mayores posibilidades de existencia. De los prehistóricos que excavaban el suelo en busca de tubérculos para alimentarse a nosotros, hay un abismo. El pionero industrial logró modelar el mundo moderno. Grandes vías de comunicación cambian la faz de la tierra. El dominio en las aguas y en el aire es evidente. Los mecanismos técnicos comparten su vida con el hombre y la velocidad se ha convertido en algo esencial para éste. Cada vez es preciso correr más para tardar menos. De la primera locomotora al cohete interplanetario median menos de doscientos años y la Tierra es pequeña para tanto poder. Para los planetas ha nacido un nuevo moscardón: el hombre. Quizá piensen que este moscardón es muy pequeño. Cierto, pero es un moscardón persistente y orgulloso.

Y nuestro hombre se ha convertido en un fauno. Medio hombre medio fiera lo ha mecanizado todo y no se da cuenta que sus mismos inventos se vuelven contra él. El prehistórico tenía pocas cosas pero satisfacía únicamente «su» necesidad. Las necesidades actuales del hombre no proceden, en gran parte, de sí mismo sino que le son impuestas a través de la propaganda, del conformismo en el estilo general de la vida y del deseo de no quedar debajo de los demás.

Naturalmente esto es baladí cuando se trata de bienes de uso externo. Pero ahí está el drama de nuestro siglo. Estos mismos medios propagandísticos han invadido las lecturas, los goces artísticos, las distracciones, el hogar y todo lo que el hombre podría ser auténticamente libre. Han conseguido un hombre-masa que baila al compás de lo que suena.

El hombre, un ser inteligente por naturaleza, ha olvidado una parte de su ser: el alma. Y ciertamente de ella depende ser un hombre de verdad o trapo viejo.

Sería absurdo rechazar unos logros técnicos y económicos de profundo valor. Cada vez mueren menos niños y la esperanza de vida media ha pasado de veinte años en el Imperio Romano a sesenta y cinco en la actualidad. El nivel de vida ha aumentado en la mayoría de países occidentales y tendencias reformistas igualan la propiedad y las rentas y consiguen un nuevo orden más justo. Pero más absurdo que rechazar todo esto es idiotizarse por completo a través de un conformismo en todos los órdenes. Sin duda la batalla es difícil. Pero los cristianos tenemos una ventaja: un camino marcado hacia la eternidad.

MIGUEL RUBIROLA

Novament, en el Sur dels Estats Units s'han produït disturbis racials; molts negres han sigut empresonats, el President Kennedy s'ha vist obligat a enviar tropes federals per defensar els drets de la població de color, que molts blancs els hi neguen. El Govern i la major part de la població, sobretot la del Nord, estan contra la segregació racial i apoen plenament les demandes dels negres.

Sortosament, es pot dir que l'opinió Mundial està també en contra d'aquestes injustícies que són un pecat gravíssim contra la llei natural (lleí de Déu); avui dia en molts països el color de la pell ja no és motiu de desprecí, esclavatge o bé inferioritat.

Hi ha no obstant una altra classe de racisme no tant espectacular com el que hem senyalat, que es dona en bastants països i que tal vegada la premsa Mundial, l'opinió pública i nosaltres mateixos no tinguem gaire interès en descobrir.

N'exposarem uns quants:

A Bèlgica hi ha una pugna constant entre valons i flamencs, els quals en general es diferencien en la llengua i la religió. Deu fer uns dos anys, en una vaga que els valons varen organitzar i els flamencs s'hi varen oposar, hi hagueren fortes lluites entre ells i molts polítics, i part de la població, varen demanar la partió del país, al legant favoritismes a favor d'una o altra regió.

A Anglaterra, Alemanya, Argentina i altres països, constantment surten escrits i amenaces contra els jueus.

Bona part dels espanyols que surten a l'extranger, sobretot a França i a Itàlia, es queixen dels insults i desprecis que reben de certs nuclis de població perquè els solidaritzen amb injustícies, presos polítics, etc., etc., que, segons ells, hi han en el nostre país;

En el Brasil, els portuguesos són menyspreats i en general es veuen obligats a fer els treballs més feixucs; tant es així que a Portugal s'anomena al Brasil com a «La filla Ingrata». (Portugal és la mare pàtria del Brasil).

Pel que a nosaltres toca, direm també que racisme és:

Menysprear i insultar amb el nom vulgar de «Xarnegos» a persones que venen d'altres regions.

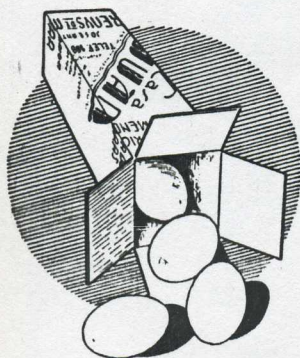
Excloure de les nostres associacions, fàbriques, relacions, etc., etc., a persones que parlen una llengua diferent a la nostra.

Creure'ns superiors perquè tenim una certa cultura i vivim en una regió econòmicament desenvolupada.

Entenem que són racistes totes aquelles persones que posen obstacles al desenrotll cultural i econòmic de la nostra regió o bé que volen imposar-nos la seva manera de ser i de pensar les quals no poden admetre perquè van contra la nostra idiosincràsia.

Podríem dir-ne més de coses, però ens allargaríem massa, no obstant i per acabar volem remarcar el revers de la medalla; siguem «anti-racistes» esforçant-nos en voler comprendre els demés, respectant les seves idees, la seva nacionalitat, la seva llengua, les seves costums, la seva religió, perquè en definitiva tots hem sortit d'allà mateix, tots som fills d'un mateix Pare.

FIDEL SOLER

Almendras de calidad

Casa Juan

José Antonio, 11 - Teléf. 168

ARENYS DE MAR

